

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu Programı

Önsöz:

Elinizdeki, "ATİK Programı, 20. Genel Konsey ve Program Komisyonu işbirliğince hazırlanmış ve 22-23-24 Nisan 2011 tarihlerinde Frankfurt'ta gerçekleştirilen 'Program Kongresi' delegelerinin yapıcı eleştiri ve onayları da alınarak 21. Kongre'de resmileştirilmiştir. Demokratik kitle örgütü olarak ATİK'in bu yeni Program Belgesi, ATİK in, politik çizgisi ve amaçlarını, temel ilke ve taktiklerini, örgütlenme prensipleri ve eylem birlikleri anlayışını, kitle çalışması ve ajitasyon/propaganda tarzının esas hatlarını ve nihayetinde konfederasyonumuzun başlıca demokratik taleplerini içermektedir.

Burada yer alan en temel ve önemli siyasal ve demokratik taleplerin dışında kalan ve daha çok güncel/dönemsel gelişmelerle ilgili birçok ve önemli konu ise bilinçli olarak bu program belgesinin dışında tutulmuştur. Dönemsel ortaya çıkan ve daha çok aktüalite ile bağlantılı, değişken talepler zaten konfederasyonumuzun her kongresinde somut ele alınmaktadır.

Türkiyelilerin Avrupa'ya Göçleri

İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı tüm dünyada yıkım yarattı. Bu yıkımdan en çok etkilenen kıta ise Avrupa oldu. 60 milyon insan savaş sonucu hayatını kaybetti. Yollar tahrip oldu, hastaneler, okullar, iş yerleri yıkıldı. Savaşla birlikte yüz binlerce insan Avrupa'dan göç etmek zorunda kaldı.

10 Mayıs 1945 yılında savaş sona erdiğinde arkasında büyük bir enkaz bıraktı. Bu enkazın kaldırılması gerekiyordu. Almanya, Fransa, Hollanda, İngiltere gibi Avrupa'nın bel kemiğini oluşturan ülkelerin tekrar kalkınmaları, kapitalist pazarda yerlerini alabilmeleri için yeniden ayağa kalkmaları gerekiyordu. Savaştan beş yıl sonra kendisini ancak toparlayabilen Almanya, elindeki sermayeyi yatırıma dönüştürerek kalkınma planları uyguladı. Yeni ekonomik kalkınmada insan unsuru önemli bir yer tutuyordu. Madenlerde, üretim fabrikalarında, temizlik ve inşaat işlerinde çalışacak insan gücü yetersizdi. Almanya başta olmak üzere, Fransa, İngiltere, Hollanda, Avusturya başka ülkelere buralara gelerek çalışacak işçilere ihtiyaç duyuyorlardı ve bunu hayata geçirmek için gerekli düzenlemeleri yaptılar.

İşçi göçünün ülkeler arası antlaşmalar ekseninde resmiyete kazanması ile Avrupa'daki Türkiyeli işçi sayısı 1967 yılı verilerinde 200 bindir. Bu rakam 1972

yılında ise 500 bin olarak tespit edilmiştir. 1973'deki petrol kriziyle birlikte Avrupa ülkelerine Türkiye'den işçi alımı resmen durduruldu. Ancak kaçak göçün engellenmesi mümkün olmadı. 1974 yılına gelindiğinde ise Avrupa'da bulunan Türkiyeli işçi sayısı 1 Milyonun üzerindedir. Bu yasal sayının yanında 100 bin civarında da kaçak işçi olduğu düşünülmektedir.

1980 Askeri Faşist Cuntasıyla birlikte Türkiye'den Avrupa'ya gelen politik mültecilerin sayısında büyük bir artış olmuştur. 1990 yılına gelindiğinde ise Avrupa'da bulunan Türkiyelilerin sayısı 3 milyonu aşmaktadır. Bu rakamın hızla bu seviyeye yükselmesinde şu faktörlerin de etkin olduğu görülmektedir: Türkiye'den evlenme oranının yüksek olması ve dolayısıyla aile birleşimi ile Avrupa'ya gelenlerin sayısının artması, Almanya'da gerçekleşen doğumlar, kaçak göçün artması. Bu durumun yanı sıra Avrupa'da yaşayan toplam 1,5 milyon Türkiyelinin 1960 ile 1990 yılları arasında geri döndüğü tespit edilmiştir. Buna rağmen Avrupa'daki Türkiyelilerin sayısındaki artış hep devam etmiştir. Avrupa'da yaşayan yaklaşık 3,9 milyon Türkiyeli göçmen kitlesi içinde çalışanların sayısı ise, 1.3 milyondur. Çalışan sayısının bu kadar düşük olmasının nedenleri ise, Türkiyeli göçmenlerinin buldukları ülkelerde, işsizlikten en çok etkilenen kesim olması, göçmen kadınlardaki çalışma oranının düşüklüğü ve yeni nesil genç göçmenlerin sayıca fazla olmalarıdır.

Analizlerimize veri tabanı oluşturması bakımından Türkiye'den Avrupa'ya göç eden işçilerin Türkiye'deyken içinde buldukları sosyo-ekonomik durumlarını da belirlemek gerekmektedir. Zira göçmenlerin sorunlarına çözüm bulmak ve yeni açılımlar yapabilmek için, geldikleri dönemdeki konumlarını, zaman içerisinde gösterdikleri ve istatistiklere yansıyan değişimleri, geldikten sonraki durumlarındaki farkı ortaya çıkarmak yararlı olacaktır. Analizlerimiz genelde Almanya esas alınarak verilmiştir.

Almanya ile Türkiye arasında imzalanan resmi iş antlaşması ile Almanya'ya gelen göçmen işçilerin küçük bir bölümünü ekonomik olarak orta halli ve bunun biraz üstündeki kesimden gelenler oluşturmaktadır. 1973 yılına kadar gelen işçilerin %30'u nitelikli işçilerden oluşmaktadır. Bu işçilerin büyük çoğunluğu Türkiye'deyken bir mesleği olan ve bir iş yerinde çalışan kesimden gelmektedir, aynı dönem içinde gelen işçilerin %70'i ise oldukça yoksul olan, bir iş yerinde çalışmayan, toprağı yada evi olmayan kesimden gelmektedir. İki kesimin ortak özelliğı ise kısa zamanda para kazanıp tekrar Türkiye'ye dönme hedefini taşımalarıdır.

Aynı dönem itibarıyla Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden gelen işçilerin dağılımı ise şöyle bir tabloyu karşımıza çıkartmaktadır. Almanya'ya gelen göçmen işçilerin % 40'ını Marmara, %17 sini İç Anadolu, % 9'unu Ege Bölgesi ve de % 11 ini ise Türkiye Kürdistan'ından gelenler oluşturmaktadır. Bu oran 1973'lerden sonra değişmiş ve ağırlığını, Anadolu, Karadeniz ve Türkiye Kürdistan'ına bırakmıştır. Örneğin: Önemli bulduğumuz bir diğer veri ise, 1970'lere doğru göç edenlerin ağırlıklı bölümünün yoksul olmalarıdır. Göçün bu özelliği Avrupa'da yaşayan Türkiyelilerin daha sonra yaşadıkları farklılaşma ve geçirdikleri değişim bakımından büyük önem taşımaktadır.

Türkiye'den göç eden kadın işçilerin geçirdikleri aşamalar da incelemeye değerdir. Yine Almanya baz alındığında ortaya şu rakamlar çıkmaktadır. 1964 yılına kadar gelen toplam işçi göçü içinde kadın işçilerin sayısı % 4'dür. 1964 yılından itibaren Alman devletinin kadın işçilere öncelik tanınmasıyla birlikte 1965 yılında bu oran % 20'ye çıkmıştır. Almanya'nın bu öncelikten vazgeçmesinden sonra bu oranın düştüğü görülmektedir. 1973 yılında Almanya'daki kadın işçilerin oranı % 22'dir. Bu oran daha sonraki yıllarda giderek artmıştır. Bunun nedeni, Türkiye'den yapılan evliliklerin yoğun olmasıdır. Örneğin 1977 yılında Almanya'da bulunan 1 milyon 118 bin göçmen kitlesinde, 110 bini çalışan olmak üzere, 350 bin kadın göçmen tespit edilmiştir. 10 yıl sonra ise bu rakam 656 bine çıkmıştır. Fransa'da ise bu rakam şöyledir. 1991 yılında Fransa'da bulunan 240 bin Türkiyeli göçmen içerisinde kadın göçmenlerin oranı % 42 dir, bunların ise % 19' u çalışan kesimdir. 1970 yılında Almanya'ya gelen Türkiyeli göçmen işçilerin % 82'sinin evli olduğu tespit edilmiştir. Bu tarihte Almanya'daki aile birleşimi oranı ise % 34 dir.

Göçmen işçilerin öğrenim durumuna gelince; Almanya baz alındığında ilk dönem gelenlerin ilk ve ortaokul mezunu düzeyinde bir öğrenime sahip oldukları tespit edilmiştir. Bu oranın o dönem şartlarına göre iyi görünüyorsa olmasının nedeni 1970'lere kadar gelen göçmen işçilerin kent ağırlıklı olmasıdır. 1970'lerden sonra bu oranın düştüğünü görüyoruz. Bunun nedeni ise bu tarihten sonra gelen göçmen işçilerin ağırlıklı olarak kırsal alanlardan gelmeleridir. Türkiyeli göçmenlerin Avrupa genelinde bugünkü öğrenim düzeyleri 1970'lerle kıyaslanmayacak kadar yüksektir. Bunun nedeni de Avrupa'da doğan göçmen işçi çocuklarının gördükleri eğitimidir. 1989 yılında yapılan bir araştırmada Almanya'da 412 bin öğrenim gören Türkiyeli işçi çocuğu tespit edilmiştir.

Göçmenler üzerine yapılan bir çok araştırma, göçmenlerin en ağır işlerde çalışmak zorunda bırakıldıklarını, kendilerine önerilen işlere itiraz etme şanslarının olmadığını, özellikle ilk gelen göçmen işçilerin ağırlıklı olarak vasıfsız ve ağır işlerde çalıştıklarını, bu durum kısmı değişikliklere uğrasa da ikinci ve üçüncü kuşak için de geçerli olduğunu göstermektedir.

Bu bölümde özel olarak Türkiyeli göçmen kadınların durumlarına bir vurgu yapmak önemlidir. Zira çalışma programı oluştururken, Türkiyeli göçmen kadınların durumu bu veriler ışığında ele alınmalıdır.

Türkiyeli kadın göçmenlerde göç olgusu üç temel nedene dayanmaktadır.

1) Evlilik suretiyle yapılan göçler: Kadın yurtdışında bulunan biriyle evlilik yaparak göç etmektedir. Türkiyeli kadınlar arasında bu yolla yurtdışına göç etmiş binlerce kadın bulunmaktadır.

2) Zorla yapılan göç: bu yolla yurtdışına göç eden kadınların sayısı da oldukça fazladır. Kadının rızası alınmadan, eşi ya da ailesi tarafından yurtdışına birlikte getirilen önemli sayıda Türkiyeli kadın göçmen bulunmaktadır. Keza, politik ve ulusal baskılardan kaynaklı olarak zorunlu olarak eşi, ailesi ya da kendi isteğiyle yurtdışına göç eden önemli sayıda Türkiyeli kadını da eklemek gerekir.

3) Gönüllü olarak yapılan göç: bu yolla göç eden Türkiyeli kadın sayısı erkeklere oranla az olmakla birlikte, yine de önemli bir kesimi oluşturmaktadır. Kadın kendi isteği sonucu göç etmektedir.

İlk göçmen kadınlar geldikleri Avrupa ülkelerinde iş ve ev bulma noktasında oldukça zorluklarla karşılaşmışlardır. Bunun temelinde yatan en önemli etken, geldikleri ülkenin dilini ve kültürünü bilmemeleridir. İlk kuşak olarak anılan bu kadın göçmenlerin önemli bir çoğunluğunu öğrenim düzeyleri düşük olan kadınlar oluşturmaktaydı. Birçoğu okuma yazma dahi bilmiyordu. Türkiyeli göçmen kadınlar üzerinde Fransa'da yapılan bir araştırmada şu sonuçlara rastlanmıştır. İlk dönem gelen göçmen kadınların %26,4'nün hiçbir eğitimden geçmediği, %43,6'sının ancak ilkokulu bitirdiği, %6'sının ortaokul mezunu olduğu, %17'sinin bir meslek okunu bitirdiği sonucu ortaya çıkarken, bu göçmen kadınların %33'nün hiç Fransızca bilmedikleri, %36'sının çok az Fransızca konuştuğu, %14'nün Fransızca bildiği ortaya çıkmıştır. Genel olarak Avrupa'daki Türkiyeli göçmen kadınların durumu gözleendiğinde hala aile baskısı ile karşı

karşıya oldukları görülmektedir. Almanya'da yaşayan göçmen kadınların evlilik yaşı 21 olarak tespit edilmiştir. Kadınların meslek edinme ve yüksel okula devam etmesinin önünde evlilik faktörü önemli bir engel teşkil etmektedir. Türkiyeli göçmenlerin önemli bir bölümünün Müslüman bir gelenekten geliyor olmaları da, göçmen kadınların okuma, meslek edinme ve yüksek okula devam edememelerinde bir diğer faktör olarak karşımıza çıkmaktadır.

Almanya'da göçmen kadınlar arasında yapılan bir araştırmada, yerleşik halkla olan ilişkilerin çok geri bir düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Bu araştırmada göçmen kadınların % 5' inin bugüne kadar yerleşik halkla hiçbir şekilde kontaklarının olmadığı ortaya çıkmıştır. Almanya'da tam gün çalışan göçmen kadınların oranı %20 dir. Bunun dışında kalan % 14'de yarım gün işlerde çalışmaktadır. Kadınların % 58'zi ev kadını olarak yaşamlarını sürdürmektedirler. Almanya'da bulunan göçmen kadınların % 42'si aile birleşimi sonucu gelmiştir. Aile içi şiddete uğrayan kadınların oranı % 49'dur. Göçmen kadınlar aileleri içinde söz sahibi olma ve sosyal yaşama katılma noktasında oldukça geri bir konumda durmaktadırlar. 3. kuşak göçmen kadınların durumu biraz farklılık arz etmekle birlikte, yukarıda bahsi geçen durumdan onlar da nasiplerini almaktadırlar.

Avrupa'daki Göçmen Gençlik

Yurtdışı gerçekliğini ele alırken çözümlenmesi gereken en önemli kesiti göçmen gençlik oluşturmaktadır. Göçmen gençliğin ikili bir yönünün olduğunu belirtmemiz gerekmektedir. Birinci yön, kendisi gibi genç olan yerli gençlikle aynı sorunların muhatabı olması, ikinci yön ise göçmen olmaktan kaynaklanan sorunlarının olmasıdır.

Aynı koşullarda yaşanıyor olmasından kaynaklı olarak, gerek okul dönemi, gerek meslek eğitimi, gerekse de iş hayatındaki yaşadıkları ortak sorunlar konusunda yerli ve göçmen gençliğin birlikte hareket etmeleri kaçınılmazdır.

Üzerinde durduğumuz göçmen gençliğin mevcut durumu ve sorunlarını ele alırken bu gençlik kesiminin tümünün bir ve aynı sorunlarla karşı karşıya olmadıklarını belirtmeliyiz. Göçmen gençliği ele alırken üç ana grupta toplamak gerekmektedir.

1. Grup: Türkiye'de doğup, orada belli bir yaşa geldikten sonra Avrupa'ya ailelerinin yanına gelen genç kesim. Bu gençlik kesiminin oranı düşüktür. Kültürel şekilleniş ve hayata bakış açısı, Türkiye'de aldığı eğitim ve bu eğitim

üzerinden edindiği değer yargılarına göre şekillenmiştir ve genelde yaşamlarını ailelerinin ve onların değer yargıları etkisi altında örgütlemektedirler. Bu genç grubuna, anne ve babalarının politik göçmen olarak yaşamlarını sürdürdükleri Avrupa ülkelerine sonradan gelen genç kesimi de eklenebilir. Bu kesim, yukarıda anlattığımız diğer genç kesimlerden ruhi şekillenme bakımından pek farklı olmamakla birlikte, gelişmeye açık olmaları, toplumsal olaylara daha duyarlı davranmaları bakımından örgütlemeye daha açık bir konumda bulunmaktadır.

2. Grup: Avrupa'da doğup büyüyen gençlik kesimi: Avrupa'da genç nüfusun ağırlıklı bir kesimini bu genç grup oluşturmaktadır. Burada doğup büyümeleri, aldıkları eğitim ve ruhi şekillenmeleri bakımından yukarıda belirttiğimiz gençlik kesimlerimden çok farklıdır. Bu kesimin Türkiye'yle olan bağları çok zayıf ya da hiç yoktur. Türkiye'nin bu genç kesim için neredeyse herhangi bir ülkeden farkı yoktur. Dil konusunda da sorun yaşamaktadırlar. Anne baba ve diğer akrabalarından kaynaklı olarak Türkiye kültürüyle içi içe oldukları halde bu genç kesimin esas etkilendiği kültür bulunduğu Avrupa ülkesinin kültürüdür. Toplumsal ilişkilerine ve değer yargılarına bu kültür yön vermektedir. Feodal kültür ve değer yargıları bu genç kesim üzerinde etkin değildir. Genç olmanın genel bir karakteri olarak bu kesim de diğer gençlik kesimi gibi dinamik ve atılgandır. Gelişmeye daha açık ve öğrenme isteği olan bir kesimdir. Ancak bu kesim içinde politikleşme ve toplumsal gelişmelere ilgi duyma diğer kesimlere göre daha az ve daha geri plandadır. Bu durum bu kesimin örgütlenmesinde bir takım zorlukları beraberinde getirmektedir.

3. Grup: Politik ilticacı gençlik kesimi. Bu genç kesim ya aileleriyle birlikte ya da tek başına gelip iltica eden kesimden oluşmaktadır. Türkiye'de herhangi bir siyasi yapılanmayla ilişkisi olduğundan toplumsal olaylara karşı duyarlı, gelişmeye açık ve de örgütlenmeye çok daha yatkın olan gençlik kesimidir. İlticacılığın kısıtlı yaşam koşullarından kaynaklı olarak dil ve öğrenim sorunları diğer kesimlere göre çok daha fazladır.

Geçicilikten Kalıcılığa Dönüşen Türkiyeli Göçmenler

1950'lerden Türkiye'den Avrupa'ya başlayan işçi göçü, Türkiye'den gelen göçmenler ve de göç alan ülkeler tarafından geçici bir olgu olarak değerlendirildi. Türk devletinin de geçici gözüyle baktığı göçmen işçilerden nasıl yararlanacağı konusu hiçbir zaman gündemden düşmemiştir. Bugün Avrupa'da göçmen sorunlarının hala tartışılıyor olması, kapitalist sistemin işçileri meta

olarak görmesinin ürünüdür. Bir Alman politikacısının kullandığı bu cümle **“Biz işçi getirdiğimizi sandık, sonradan insan getirdiğimizin farkına vardık”** bu gerçeği gözler önüne sermektedir.

Türkiyeli işçiler Avrupa’ya ilk geldiklerinde geri dönme hayalleri taşımaktaydılar daha doğrusu daha baştan birkaç yıl çalışıp dönme planlarıyla geldiler ve de buradan yola çıkarak, çalışarak biriktirdikleri paralarla Türkiye’de önemli yatırımlarda bulundular. Hepsinin ortak hedefi ülkelerine döndüklerinde kendilerine maddi bir güvence yaratmaktı. Kırsal alandan Avrupa’ya çalışmaya gelen önemli bir bölüm işçi, köylerinde tarla, bağ, bahçe ya da traktör v.b şeyler satın almış, ev yaptırmış, şehirlerden gelenler ise; ev, arsa alımının yanı sıra, işyeri açarak geleceklerini garanti altına almaya çalışmışlardır. Örneğin: Almanya’da yaşayan Türkiyeli işçiler 1966 yılından itibaren kolektif dönüş stratejileri de geliştirmeye başladılar. Aynı yöreden olan yada Almanya’da aynı firmada çalışan işçiler ortak şirketler kurmaya girişmişlerdir.(.....) Bu amaçla Köln’de 2200 ortaklı ilk Türk İşçi Şirketi Türksan kurulmuştur. Bu şirketin kuruluşunu çok sayıda başka işçi şirketlerinin kuruluşu izledi. Sayıları 1972’de 28’e kadar yükselen işçi şirketlerinde toplam ortak işçi sayısı da 28 bin 200’e ulaşmıştı. 1975’e gelindiğinde 56’ya çıkan bu ve benzeri şirket sayısı, 1983 yılında 345 bin ortağı olan ve bunlardan 154 bin 500’ü halen Almanya’da çalışan toplam 322’ ye ulaşmıştı. Yatırım hacimleri 2 milyarı aşkın bir rakama ulaşmıştı.”

Bu yatırım alanları ve mülk edinme süreç içinde önemli bir değişmeye uğradı. Aradan geçen uzun yıllar, Avrupa’da yaşayan Türkiyelilerin geleceğe bakışlarında önemli bir değişiklik yaratmış ve artık burada kalmaya karar veren ya da zorunlu kalan önemli bir kesim yatırımlarını Türkiye’den çok buldukları Avrupa ülkelerine yapmaya başlamışlardır.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanlıların bu süreç içinde biriktirdikleri paraların önemli bir bölümü buldukları ülkede yatırıma dönüşmüştür. Kendileri direkt yatırım yapmayanlar ise birikimlerini burada yetişen çocuklarına aktararak onların yatırım yapmalarını sağlamışlardır. Bunlar sonucu **Nish Economics** diye bilinen bir yatırım şekli ortaya çıkmıştır. Bu yatırımlar göçmenlerin kendi ihtiyaçlarının sağlanmasına yöneliktir ve Alman işletmelerinin sunmadıkları mal ve hizmet taleplerini bu işletmeler karşılamışlardır.

Buna göre yabancı müteşebbisler kendi etnik guruplarının yarattığı Pazar olanaklarıyla serbest mesleğe atılmışlardır. Etnik gurupların bu özel mal ve hizmet talepleri, farklı bir piyasa oluşmasına ve gelişmesine temel olmuştur. Bu

müteşebbisler, hitap edecekleri müşteri gurubu olarak yalnızca kendi ülkelerinden gelen guruba yöneldiklerinden, mesleki gelecekleri etnik müşteri gurubunun talebi ile sınırlı kalmaktadır. Bununla beraber yabancı müteşebbisler piyasadaki boşluktan faydalandıkları için, Alman işletmeleri ile bir rekabet ilişkisi içinde bulunamamaktadırlar.

Ancak **Nich Economics** olgusu da dönemin şartlarına göre değişim göstermektedir ve genel olarak göçün ilk dönemindeki sadece göçmenlerin taleplerini yerine getirme özelliğini kaybetmeye başlamış ve yerli halkın da ilgi gösterdiği bir pazar haline gelmiştir. Bunun sonucunda yabancı müteşebbisler giderek yalnızca kendi etnik guruplarına değil, Alman alıcı guruplarına da yönelmeye başlamışlardır.

Yatırım yapılan bu iş dallarını sıralayacak olursak şunları görüyoruz

Seyahat acentesi, Turizm şirketi, Ekmek fabrikası, Reklâmçılık, Et ve Et ürünleri üretim ve pazarlanması, Lokanta, Otel, Bistro, Düşün salonu, Elektronik eşya satımı, Şoför Okul, Sigortacılık, Gıda maddeleri satışı (Toptan ya da Perakende), Temizlik şirketleri, Oto alım satımı, Oto tamirhane, Kuyum, Nakliyat şirketleri (şehirler ve uluslar arası), Tekstil, Kuaför, Muhasebecilik, Tercüman, Bilgisayar alım satımı ve programcılığı

Yapılan araştırmalar sadece Almanya'da 40 bin 500 Türkiyeli işverenin bulunduğu saptanmıştır ve 1995'de bu iş yerlerinde çalışır durumda 168 bin kişi olduğu tespit edilmiştir. Avusturya'da Türkiyeli nüfusun %41,8'i işçi olarak çalışmakla birlikte, toplam nüfusun %2,3'ü ise işveren durumuna gelerek kendi işyerlerini kurmuşlardır.

Almanya dışında da Türkiyelilerin yaşadığı ülkelerde yatırımlar yaptıklarını görmekteyiz. Geçmişten günümüze aktarılan bu istatistik verilere göre "1992 yılı itibariyle Hollanda'da 1703 Türkiyeli serbest meslek sahibi ve işveren bulunmaktadır. Belçika'da yalnızca 1990 yılı içinde 1367 Türkiyeli serbest meslek ve çalışma kartı almıştır. Fransa'da ise Türkiyeli inşaat firmalarına sık rastlanmaktadır. Küçük ölçekli bu inşaat firmalarının bazıları bir araya gelerek Fransa'da kamu projelerine talep olmaktadır. Danimarka'da ise yetkili makamlar tarafından uygulanan işsizleri kendi işyerlerini açmaya özendirici programlarında Türkiyeli küçük esnafların sayısının 300'ü aştığı bilinmektedir." 2005 yılında yapılan bir araştırmada Avrupa'da 94.000 bin Türkiyeli göçmenin

kendi iş yerine sahip olduğu tespit edilmiştir. Bunların 12.500'si Hollanda, 8.000 bin kişi de Fransa da bulunmaktadır.

Türkiyelilerin Avrupa'da kalıcı olmalarının bir göstergesi sadece iş alanlarına yaptıkları yatırımlarla sınırlı değildir. Taşınmaz mallara yapılan yatırımlar da her geçen gün artmaktadır. Eskiden Türkiye'de bir ev sahibi olmak isteyenlerin bu özlemi artık buldukları ülkede bir ev sahibi olmaktır. Sadece Almanya'da bir ev sahibi olan Türkiyelilerin oranı %10 civarlarındayken bu oran Avusturya'da %2,8'dir.

Türkiyeliler arasında 2. veya 3. kuşak olarak adlandırılan genç kesim Türkiye'ye geri dönmeyi hiç düşünmemektedir. Örneğin; Almanya'da ilk dönemlerde okul çağına gelen çocukları aileleri eğitimleri için Türkiye'ye göndermekteyken son yıllarda göçmen ailelerin neredeyse tamamı artık çocuklarını burada okula göndermektedir. 1995 yılı rakamlarına göre Alman üniversitelerinde 16000 Türkiyeli öğrenci öğrenim görmektedir. Bu öğrenciler içinde kız öğrencilerin oranı %45 dolayındadır.

Kalıcılığın bir diğer göstergesi de yaşanan ülke vatandaşlığına geçen kişi sayısındaki artıştır. 2004 yılı itibarıyla 840 bin Türkiyeli göçmen Alman vatandaşlığına geçerken, Hollanda da Türkiyeli göçmenlerin vatandaşlığa geçiş oranı %85 olmuştur.

Göçmenlerin kalıcılığı gerçeğini güçlendiren bir başka veri de göçmenlerle yerliler arasında yapılan evliliklerdir. Örneğin 1984–1990 yılları arasında Almanya'da 15 bin 371 Türkiyeli'nin bir Almanla evlilik yaptığı tespit edilmiştir. Bu sayı 2000'li yıllara geldiğinde 110 bine ulaşırken, bu evliliklerden doğan çocuk sayısı 130 bin olarak tespit edilmiştir.

Avrupa'da yaşayan Türkiyeli göçmen kitlesi birikim yapan bir topluluktan tüketim yapan bir topluluğa dönüşmüştür. Bu durum Avrupalı firmaların gözünden kaçmamış ve Türkiyeli göçmenlere özel hizmetler sunulmuştur. Almanya'da yapılan bir araştırmada yıllık geliri 16,5 milyar olan Türkiyeli göçmenlerin yıllık harcamaları ise 14,2 milyar olarak tespit edilmiştir.

Buraya kadar sunulan tüm veriler Türkiyeli göçmen kitlesinin önemli bir değişim geçirdiği ve artık Avrupa'da kalıcı olduğu gerçeğini ortaya koymaktadır.

Nasıl bir coğrafyada yaşıyoruz?

Avrupa Birliği ya da kısa adı AB olan 27 üyeden oluşan bu topluluk, 4.324.782 km²'den oluşan bir toprak parçasını kapsamaktadır. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası Avrupa ekonomisi tamamen çökmüş ve savaş geriye sadece büyük bir yıkım bırakmıştı. Avrupalı tekeller yeniden dünya pazarlarında yer almak, rekabeti geliştirmek için güçlerini birleştirme ihtiyacı duymuşlardır.

Avrupa Birliği, emperyalist sermayenin bir bileşenidir. Avrupalı büyük tekeller, ilk başlarda sınırlı bir iş birliğinden yola çıkmışlar, ihtiyaçlarının büyümesi ve gelişmesi sonucunda pazardan daha fazla pay almanın bir aracı olarak, Avrupa Birliği'ni daha da güçlendirmek zorunda kalmışlardır. Avrupa Birliği ezilen emekçilerin ve halkların bir birliği değildir. Bu birlik onların ortak iradeleriyle alınmış bir karar hiç değildir. 1990'lı yıllarda dünyada gelişen yeni tartışmaların en popüler tezi ulus devletlerde yaşanan ve yaşanacak değişimler konusunda ileri sürülen tezlerdi. Bu tezleri güçlendirmek için verilen başat örneklerden biri de Avrupa Birliği oluşumuydu. Sınırların kontrollü 'kaldırılması', ortak para birimi, ortak ticaret antlaşmaları bu tezi güçlendiren argümanlar olarak ortaya atıldılar.

Avrupa Birliği'nin kendi içinde gümrük duvarlarının kaldırılması tamamen bir ihtiyacın ürünüdür. Gümrük duvarlarının kaldırılması meta dolaşımının önündeki engelleyici faktörlerin kaldırılmasıdır. Ulus devletlerin bir bütün ortadan kaldırılması söz konusu değildir. Burada söz konusu olan durum, tekellerin önündeki tüm sınırların kaldırılmasından ibarettir. Bu anlamda oluşturulan bu birlik; işçi-emekçileri daha fazla sömürmek ve baskı altında tutmak için ortaya çıkmıştır. Anti-emperyalist demokratik bir kitle örgütü olan ATİK, AB projesini, emperyalist sermayenin birliği olarak görür ve buna karşı mücadele eder.

ATİK; Türkiye ve T. Kürdistanlıların Oluşturduğu Bir Göçmen Örgütüdür: Göç; ekonomik politik ya da başka nedenlerle, insanın zorunlu ya da gönüllü olarak, yaşadığı topraklardan ayrılıp başka bir yere giderek yer değiştirmesi, yada başka bir yere yerleşmesi olarak tanımlıyoruz. Göç olayının temelinde yatan esas neden; birey ve toplumların sosyo-ekonomik ve politik yaşamını olumsuz olarak etkileyen bütün etkenlere karşı, bireysel ya da toplu olarak kendini koruma ve kendisini güvence altına alma istemleridir. Göç hareketleri, ülkelerin sosyo-ekonomik ve politik durumu, çok çeşitli krizler, doğal afetler, savaşlar ve çatışmalara bağlı olarak değişim göstermektedir.

Günümüz koşullarında göçmenlik bir ulusun devamını sağlayan 'ulusal bütünlük özelliğine' sahip değildir. Göç edenler eğer gittikleri yerde yaşamlarının tamamını orada geçirmeye karar vermişlerse, zamanla kapsamlı nicel değişimlere uğrar, ve başka bir niteliğe dönüşebilirler. Göçmenler göçün belli bir evresinden sonra, ulusal, etnik ve kültürel özelliklerinde ciddi değişimler

yaşarlar. Sonraki süreç, göçmenleri kendi içlerinde çözülmeye ve içinde yaşadıkları yeni toplumsal koşullar 'bütününün bir parçası' olmaya iter. Bu süreç, göçmenleri ya buldukları ülkenin yerli halkıyla bütünleşmeye ya da kendi içine kapalı yalıtılmış küçük bir topluluk olarak varlıklarını sürdürmeye götürür.

Gelinen aşamada, Avrupa'da Avrupa vatandaşlığını kazanan Türkiyeli göçmen sayısı azımsanamaz bir düzeydedir, ancak Avrupa'daki dört milyon Türkiyeli göçmenin ezici çoğunluğu belli bir sosyal değişime uğrasa da, halen Türkiye vatandaşıdır. Geldiği ülke ile bağlarını bir şekilde halen sürdüren ve yerleştiği ülke ile bağlarını giderek derinleştiren bu kesimler '*göçmen ve göçmen kökenli yeni vatandaş*' kitlesini oluşturmaktalar. Bu kitlenin politik, dini, kültürel ve ulusal bağlılıklarının güçlü bir şekilde devam etmesi, göç olgusunun halen bir şekilde sürmesi, yaşadığı ülkenin egemen sınıflarının ve toplumun onları halen 'yabancı' olarak görmeye devam etmesi, bu durumun devamını sağlamaktadır. Yaşanan işsizlik ve yoksulluktan göçmenliğin/göçmenlerin sorumlu tutuluyor olması, göçmenlerin yaygın olarak '*mağdur-suçlu*' ikileminde düşünülüyor olması, bu yönlü ırkçı-faşist söylemlerle politika yapılması ve yine bu politikalar ekseninde ötekileştirici, dışlayıcı ve hatta ırkçı düzenlemelerin yapılıyor olması gibi durumlar sürekli gündemdeki yerini koruyorsa, göçmenlik olgusu, 'kanayan bir toplumsal yara' olmaya devam ediyor demektir.

a. ATİK'in Kendini Tanımlaması, Niteliği ve Amaçları:

1.) Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK); Avrupa'da yaşayan çeşitli milliyetlerden Türkiyeli göçmen işçi ve emekçilerin ekonomik, demokratik, akademik, kültürel, hukuksal, sosyal ve politik talepleri için mücadele eden demokratik bir kitle örgütüdür.

ATİK; anti-emperyalist, anti-faşist, anti-feodal, anti-ırkçı ve erkek egemen anlayış karşıtı demokratik kitle örgütüdür.

Konfederasyonumuz ATİK, genel olarak en geniş emekçi kesimlerin, özel olarak da göçmenlerin hak ve fırsat eşitsizliklerine uğramasına, her türden ayrımcılığa, şiddete ve kötü muameleye maruz kalmasına karşı **mücadele eder**. ATİK toplumsal süreçler içerisinde var olan bütün eşitsizliklerin sınıflı toplumun bir ürünü olduğundan hareket eder. Batı Avrupa'da tekeli kapitalizmin işçi sınıfı ve ezilen halklar üzerindeki sömürü ve baskılarına karşı işçi sınıfının ve ezilen halkların safında yerini alır.

ATİK; Anti-Emperyalisttir: Emperyalizm, tarih sahnesinde yer aldığı 19. Yüzyılın sonlarından itibaren iki büyük paylaşım savaşının, bölgesel savaşların ve etnik çatışmaların, işgallerin, bağımlılık ve sömürgecilik ilişkilerinin baş

sorumlusudur. Yine dünyanın çeşitli ülkelerinde gerçekleşen askeri-faşist darbelerin, egemenliklerini kanla ve şiddetle sürdüren bir dizi faşist rejim ve iktidarların, yerküremizdeki bütün toplumsal sömürü, baskı ve katliamların arkasında emperyalizm ve onun gerici ilişkiler ağı vardır.

Emperyalizm; dünya çapında giderek boyutlanan kitlesel açlığın, sefaletin, yoksulluğun da nedenidir. Emperyalist egemenlik ve rekabet insanlığı, toplumları ve kültürleri hızla uçurum kenarına doğru itmektedir. Dünya çapında kitlesel işsizliğin, yoksulluğun, eğitimsizliğin, sosyal güvencesizliğin, sosyal ve siyasal hak gasplarının, ekolojik yıkımların da baş sorumlusudur. Çürüten kapitalizm olan emperyalizm talan, yağma ve sömürü üzerine kuruludur. ATİK, emperyalist- kapitalist, gerici ve faşist sistemi halkların ortak düşmanı olarak görür ve emperyalizmin ekonomik-politik-askeri-kültürel saldırı ve tahakkümüne karşı mücadele yürütür.

ATİK; Anti-Faşisttir: Faşizm, mali sermayenin en gerici, en şoven en emperyalist unsurların açık terörcü diktatörlüğüdür. Açıktan devlet terörü olarak çeşitli biçimlerde varlığını sürdürmektedir. Emperyalizm, neo-liberal ekonomik-politik saldırganlıklarını açıktan devreye koyduğu 1990'lı yıllardan sonra bir kez daha üst sınıfların bir tercihi olarak faşizan yasalar ve örgütlenmeleri yeniden gündemleştirmektedir. Faşizm, emperyalizmin en gerici odaklarının çıkarlarına uygun olarak toplumun her açıdan sürekli bir baskı ve dizginsiz bir sömürü rejimi altında tutulduğu bir burjuva devlet biçimidir. Demokrasinin reddi anlamına gelen faşizm, burjuva egemen sınıfların kendi halkına yönelik de uyguladığı ırkçı, şoven ve en gerici baskısı demektir. ATİK, bir devlet biçimi olan faşizme karşı aktif bir mücadele yürütür. Bütün faşist devletlerin, hükümetlerin, partilerin yıkılmasını/dağıtılmasını ve faşist propagandanın yasaklanmasını savunur ve talep eder.

2.)ATİK; Her Türden İrkçılığa Karşıdır: ATİK, faşizmi ve ırkçılığı insanlığın düşmanı kabul eder; rengi, dili, dini, cinsiyeti ve milliyeti ne olursa olsun, insanlara karşı ırkçı yaklaşımları ret eder. İrkçı ve faşist propagandanın sözde değil gerçekte yasaklanmasını, bunları savunan parti ve örgütlerin kapatılmasını, sorumlularının cezalandırılmasını talep eder. ATİK, ırkçılığı halkların birliğini parçalayan, gerici bir anlayış olarak mahkûm eder ve buna karşı mücadele yürütür.

3.) ATİK; Militarizme Karşıdır: Emperyalistler, Militarizmi iktidarlarını pekiştirmenin bir aracı olarak her dönem kullanmaktadırlar. ATİK, işçi-emekçilerin gelişen mücadelesini bastırmak için emperyalizmin başvurduğu bu yöntemle karşı mücadele yürüttür.

4.) ATİK; Avrupa'da yaşayan çeşitli milliyetlerden Türkiyeli göçmen işçi-emekçilerin demokrasi ve eşitlik mücadelesini benimser, bu alanı kendisine örgütlenme sahası olarak kabul ederek mücadelesini yürütür. Göçmenlikten kaynaklı olarak kısıtlanan politik, hukuksal, sosyal ve çalışma haklarının ve ekonomik koşullarının iyileştirilmesi için mücadele eder.

ATİK; dünya işçi-emekçileri ile göçmen işçi-emekçilerini bir bütün olarak görür. Sosyal özgürlük mücadelelerini, işçilerin enternasyonal birliğini, halkların kardeşliği ve dayanışmasını benimser.

5.) ATİK; Kapitalizmin emeği sömürmesine, işçi sınıfının sendikasılaştırılmasına, taşeronlaştırılmasına ve güvencesizleştirilmesine karşı çıkar ve buna karşı aktif mücadele yürütür.

6.) ATİK; göçmenler ve emekçilerin her türlü demokratik, ekonomik, sosyal-kültürel mücadelesini destekler, bu hareketlerin içinde yer alır, bunların örgütlenmesinde aktif rol alır. Bu anlayışla, göçmenlerin ana dilde eğitim hakkı, çifte vatandaşlık hakkı, politik katılımçılık hakkı, serbest dolaşım hakkı, eşit çalışma hakkı, aile bileşimi hakkı v.s. gibi en önemli eşitlik taleplerinin kazanılması için aktif mücadele yürütür. Bu anlamda; eşitsizlikler yaratan ve var olan eşitsizlikleri derinleştiren devlet politikalarına, yasalara ve uygulamalara karşı çıkar; Avrupa'da yaşayan göçmenler ve 'yerli' vatandaşlar arası bütün toplumsal ilişkilerde birleştirici bir tez olarak *eşit haklar - yurttaşlık* ilkesini savunur.

7.) ATİK; Göçmen Kadınların Sorunlarının Çözümü İçin Mücadele Yürütür: ATİK; kadının ezilen cins olmasının, özel mülkiyetin ve sınıfların ortaya çıkmasının ürünü olduğu bilinciyle hareket eder. ATİK, göçmen ve yerli kadınların maruz kaldığı sınıfsal, ulusal, cinsel baskı ve sömürüye karşı mücadele eder. Cinsiyet ayrımcılığına, cinsel sömürüye, kadın bedenine yönelik metalaştırma saldırılarına, erkek egemen anlayışa ve onun yansıması olan geleneksel kadın kişiliğinin göçmenler içindeki izdüşümlerine karşı aktif mücadele yürütülür. Kadınların politik katılımçılık, toplumsal eşitlik, fırsat ve temsiliyet eşitliği gibi haklarını elde etme, uygulama ve genişletmesinde önemli bir tutum olan 'pozitif ayrımcılık' ilkesini gözeterek hareket eder.

8.) ATİK; Göçmen Gençliğin Sorunları İçin Mücadele Yürütür: ATİK; göçmen gençlerin eğitim, meslek eğitimi, istihdam, aile ve toplum içindeki karşılaştıkları sorunların çözülmesi ve bu eksenlerdeki demokratik taleplerinin mücadelesini verir. ATİK; herkese iş, eğitim, adaletli bir yaşam hakkı ve toplumsal özgürlüklerin genişletilmesi için mücadele verir.

ATİK; Genel olarak gençliğin, özel olarak Türkiyeli göçmen işçi ve öğrenci gençliğin, sosyal-kültürel-akademik-demokratik hak ve talepleri için aktif mücadele yürütür. ATİK; Genç insanlara yönelik yozlaştırma, uyuşturma, kimliksizleştirme ve kişiliksizleştirme politikalarına karşı çıkmayı bir görev olarak benimser; genç kuşakların kültürel-sanatsal-sportif aktivite, ücretsiz eğitim, örgütlenme ve çalışma vb. haklarını savunarak mücadele yürütür.

ATİK; Öğrenci gençliğe dayatılan anti-bilimsel, ezberci, baskıcı eğitim anlayışına, eğitim-öğretim paralı olmasına ve bu temel hakkın herhangi bir nedenle gasp edilmesine karşı bir mücadele yürütür.

9.) ATİK; Alternatif Kültür-Sanat Spor Faaliyeti Yürütür:

ATİK; gerici ve yoz kültür anlayışına karşı mücadele eder, halkın ilerici kültür-sanat anlayışını geliştirerek ileri taşımayı hedefler. Bu temelde gerçekleştirdiği kültür-sanat ve spor etkinlikleriyle halkların birlik ve mücadelesini güçlendirmeyi amaçlar.

10.) ATİK; Göçmenlerin Seçme ve Seçilme Haklarını Savunur:

Göçmenlerin seçme-seçilme hakkını bir insan hakkı olarak görür, savunur ve bu hakkın elde edilmesi için mücadele yürütür. Gerçek bir demokratik politik katılımcılık hakkı göçmenler ve yerli vatandaşlar arasındaki eşitlik açısından temel bir gerekliliktir. Göçmenlerin politik katılımcılık hakkının (seçme ve seçilme hakkı) olmadığı bir ortamda demokratik bir kaynaşma süreci gerçekleşemez. Bu anlamda, ATİK; Temel toplumsal yapılanmalar olan partiler, politik kurumlar, şehir-eyalet-federal ve Avrupa parlamentosu gibi politik organlar içinde göçmenlerin eşit ve özgür temsil edilmeleri için mücadele yürütmeyi bir görev bilir. ATİK, bu noktada haksız uygulamalara karşı, demokratik göçmen ve ilerici örgütlerle ortak mücadeleler örgütler, kampanyalar yürütür.

11.) ATİK; Dokümansız Göçmenlerin Serbest Oturum ve Çalışma Hakkı İçin Mücadele Yürütür: Avrupa Birliği ülkelerinde uzun yıllar oturum hakkı verilmeyen ve sağlık güvencesi ve sosyal hakka sahip olmadan çalıştırılan insanların durumlarını insan haklarına aykırı bulur ve bu kişilerin oturum, tüm sosyal ve sağlık haklarından yararlanması için gerekli yasal düzenlemelerin derhal yapılmasını savunur. Konfederasyonumuz "dokümansız" göçmenlerin sağlık, eğitim, istihdam, sosyal adalet, temel insan haklarından mahrum kalmalarını kınar ve sınır dışı uygulamalarının durdurulması için mücadele yürütür.

12.) ATİK; Göçmen Mültecilerin Hakları İçin Mücadele Yürütür: ATİK, politik, ekonomik, demokratik, sosyal ve akademik sorunlardan kaynaklı AB ülkelerine göç ederek, mülteci olarak yaşayan bütün göçmenlerin temel

haklarını savunur ve kazanılması için mücadele yürütür. Yüz binlerce insanın göç yolculuklarında yaşadıkları insanlık dışı koşullar, açık denizlerde hunharca ölüme terk edilmesi, sınır dışı hapishanelerde tutulması ve buralardaki insanlık dışı uygulamaların artması, transit ülkelerde toplama kamplarının kurulmasını insanlığa karşı işlenen bir suç olarak görür. Genel olarak bütün mülteci/ilticacı göçmenlerin, özellikle de 'dokümanlı' yaşayan göçmen sığınmacıların sorunlarının çözümü ve haklarının genişletilmesi için mücadele yürütür. ATİK, özellikle göçmenlerin ve mültecilerin konut ve barınma sorunlarının çözümü için mücadele eder, kamplar yerine sosyal toplumsal konutlarda barınmasını savunur.

13.) ATİK; Karşılıklı Saygı Temelinde Birlikte Yaşamayı Savunur:

ATİK Avrupa ülkelerinde devletlerin entegrasyon (Uyum) politikası olarak sunduğu ve asimilasyonun farklı bir versiyonu olan bu anlayışı ve bunun her türlü hukuksal düzenlemelerini ret eder. Batı Avrupa'da yabancılık ve göçmenlik olgusunun başladığı günden beri asimilasyon şu anlama gelmektedir; "Benzetme, birleştirip kaynaştırma, bir halkın dilinin, kültürünün ve geleneklerinin bir başka halkınki ile birleştirilerek kaynaştırılıp bu yolla ortadan kaldırılması, yasaklanarak aktif olarak ortadan kaldırılması" Bu anlam aynı şekilde entegrasyon sözcüğünde de barınmaktadır. Entegrasyon; "Bir parçanın veya kendi başına anlamı olan bir şeyin başka bir mekanizma ile birleştirilerek kaynaştırılması, parçanın bütününe kendisine benzetilmesi, parçanın kendi özelliklerini yitirerek bütünüle özleştirilmesi"dir.

ATİK; hukuksal ve sosyal alanda egemen kültüre uyum, egemen kapitalist sisteme de uyum olarak uygulanan politikaları ret eder ve entegrasyonun inceltmiş "asimilasyon" olduğunu savunur. ATİK, farklı kültürler, diller ve inançlar üzerinde çeşitli baskı ve şiddet yoluyla egemen kültüre ve sisteme uyumu amaçlayan ve farklılıkları-özgünlükleri kabul etmeyerek yok etmek isteyen politikaları ret eder. Farklı dil, din, kültürden olan halkların karşılıklı saygı temelinde birlikte yaşama hakkını savunur ve bunun için mücadele eder.

14.) ATİK; Doğanın tahrip edilmesine, ekolojik dengenin bozulmasına ve çevrenin kirletilmesine karşı çıkar, doğayı ve ekosistemi koruma mücadelesi yürütür. Emperyalist-kapitalist sistemin sömürü, talan ve kar hırsıyla çevreye, doğaya ve kültür varlıklarına verdiği tahribata karşı mücadeleyi benimser ve bu alanda mücadele eden diğer demokratik oluşumlarla ortak hareket etmeyi önemser. Enerjinin doğaya ve insana tahribat yaratan yollardan sağlanmasına ilkesel olarak karşı olan ATİK, tekellerin ucuz ve oldukça kârlı olan atom

santrallerinden enerji üretimine karşıdır, var olanların kapatılması ve yenilerinin yapılmasının engellenmesi için mücadele eder.

15.) ATİK; Uluslararası alanda enternasyonal dayanışma anlayışıyla hareket eder. Bu noktada dünya halklarının emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı verdiği mücadeleyi destekler. Uluslararası anti-emperyalist kurumlarla birlikte mücadeleyi önemser ve bu noktada çalışmalar yürütür.

16.) ATİK; Etnik kökenlerinden, özgün kültürlerinden, inançlarından dolayı insanların baskıya ve sömürüye maruz kalmalarına karşı çıkar. Bu kesimlerin farklı kültürlerini, kimliklerini, dillerini koruma ve geliştirme haklarını savunur. Din konusunda her türlü istismara karşıdır, emperyalizmin dinsel-mezhepsel ayrılıkları ön plana çıkartarak göçmen işçi-emekçilerin birbirine düşürmesine karşı durur. Günümüzde "İslam fobisi" yaratarak Müslümanlara uygulanan baskıya, potansiyel "terörist" görülmesine karşı çıkarken; din bezirgânlığı yaparak mazlum halkları sömüren her tür egemen anlayışa karşı da mücadele yürütür. Bu anlamda her türlü mezhepsel ayrımcılığa karşı çıkarken; Kürtlerin Avrupa'da ayrı bir göçmen grubu olarak tanınması için mücadele eder.

17.) ATİK; çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının demokrasi, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini Avrupa kamuoyuna duyurmayı ve bu mücadele ile her yönlü aktif dayanışma içinde olmayı bir görev olarak kabul eder. Kürt ulusu, Müslüman olmayan Azınlıklar ve Aleviler başta olmak üzere, çeşitli azınlık milliyetler ve inançlar üzerinde Türkiye'de uygulanan baskıya, şovenizme ve bir devlet politikası olarak asimilasyona karşı çıkar ve bu durumu teşhir eder.

18.) ATİK; politik tutsaklarla dayanışma içinde olur ve onları sahiplenme anlayışı ile hareket eder.

19.) ATİK, Avrupa ülkelerinde yaşayan göçmenlerin kültürel ve sanatsal değerlerini, yaşatabilmesi çaba gösterir, etkinliklerde bulunur. ATİK; Avrupa'da yaşayan devrimci demokrat tüm göçmen kültür-sanat emekçilerinin, sanatsal üretim aşamasından doğan tüm demokratik haklarının korunması için mücadele eder.

20.) ATİK; Göçmenlerin yaşadıkları veya geldikleri ülkelerde uygulanan zorunlu askerlik görevine karşılık sivil yardım zorunluluğuna karşı çıkar. Kapitalistlerin daha fazla kar, hammadde ve sermaye alanı yaratma ihtiyacının savunma mekanizmasını oluşturan orduda, askerlik görevinin zorunlu hale getirmesine sağlayan yasalara karşı çıkar. Göçmenlerin geldiği ülkelerde dâhil tüm Avrupa'da vicdani ret başvurularının demokratik bir talep olarak kabul edilmesini öngörür.

21.) ATİK, uyuşturucu kullanımını kolaylaştıran ve uyuşturucunun doğal bir tüketim maddesi olduğunu meşrulaştıran yasalara karşı çıkar. Aynı zamanda yasadışı uyuşturucu endüstrisinden, yasal bir piyasa yaratmayı hedefleyen Avrupalı kapitalistlerin, insanların uyuşturucuya kolayca ulaşabilmesine dönük halka açık mekânların (coffe shop vb) kapatılmasını ve yenilerinin açılmasını sağlayan ruhsatların iptalini savunur.

22.) ATİK; İşçi sendikaları içerisinde aktif yer alarak mücadele yürütür; İşçi sınıfı içindeki çalışmayı önemser, İşçiler ve emekçiler içinde günlük çalışma olmadan onları dışarıdan örgütlemenin asla mümkün olmayacağını savunur. Üretim süreci içerisinde işçi sınıfı ve sendikalarda yer alarak çalışma yürütür.

b. ATİK'in Diğer Başlıca Talepleri:

- Her türlü işkence ve kötü muameleye karşı çıkar ve bunlara son verilmesi için mücadele eder.
- Bütün göçmenler için anadilde eğitim hakkını savunur
- İsteyen herkes için çifte vatandaşlık hakkının tanınmasını savunur.
- Kadın emekçiler için eşit işe eşit ücret hakkının tanınması için mücadele eder.
- Tam ücret karşılığı haftada 30 saatlik iş saatini savunur.
- Parasız, har(A)çsız ve iş güvenceli eğitim hakkı için mücadele eder.
- Kayıtsız-şartsız vatandaşlık hakkının tanınmasını savunur.
- Aile birleşimi yolu üzerinden gelen herkese aile fertlerinden bağımsız çalışma, oturma ve vatandaşlık hakkı verilmesini savunur.
- Göçmen ve mültecilerin geldikleri ülkelerdeki diplomalarının tanınması için çalışır.
- Çeşitli bilgi ve belgeleri kayıt altına alma, takip etme ve fişleme yoluyla devletlerin, bireysel ve siyasal özgürlükleri kısıtlamasına karşı çıkar.
- ATİK çocuk haklarının korunmasını savunur ve çocukların cinsel de dâhil her türlü sömürsünü mahkûm eder ve buna karşı mücadele eder. Çocukların başta kreş olmak üzere eğitimi önündeki her türlü engelin kalkması için mücadele eder.
- ATİK, Avrupa ülkelerinde çıkarılan Terörle Mücadele Yasalarının kaldırılmasını talep eder.
- Bireylerin cinsel kimliklerinden dolayı ayrımcılığa ve baskıya maruz kalmalarına karşı çıkar.
- Bedensel ve zihinsel engelliler, kronik hastaların toplumsal yaşamda önüne çıkan bütün engellerin ortadan kaldırılması için mücadele eder.

c. ATİK'in; Kitle Çalışması ve Araçları:

Şimdiye kadar çizdiğimiz çerçeve, demokratik bir kitle örgütü olarak çalışma yürüteceğimiz alanlardır. Konfederasyonumuz; federasyon, dernek, gençlik ve kadın çalışmalarımızın güçlendirilerek sürdürülmesi için onlara önderlik eder. Konfederasyonumuz tüm bunları başarmanın yolunun kitlelerle bütünleşen bir çalışmadan geçtiğinin bilincindedir. Kitlelerin içinde olmadan onları örgütlemekten hiçbir hedefe ulaşamaz. Programımızı pratiğe uygulamanın tek yolu; kitlelerle bütünleşme ve onların sorunlarına yönelik somut politikalar üretmek onlara gitmektir.

Kitle faaliyetlerimiz: gençlik çalışması, kadınlar çalışması, sendikal çalışma, kültür sanat çalışması, politik çalışma etkinliklerinin toplamıdır.